

WOLONTARIAT WE FRANCJI

Liczba francuskich wolontariuszy wciąż rośnie

Praca wolontariuszy we Francji wywodzi się z dwóch tradycji – z filantropii chrześcijańskiej (religijnej) i z filantropii socjalistycznej. Objawy laicyzacji w Europie wzrastają, ale przewaga liberalnej filozofii nie zapowiada na przyszłość zmian w funkcjonowaniu wolontariatu – oprócz przemijającej roli tradycji solidarności społecznej.

Tło historyczne

Pierwszą próbą uregulowania pracy wolontariuszy we Francji była Ustawa z roku 1901 o wolności zrzeszania się (LA LOI 1901 ET LA LIBERTE D'ASSOCIATION). Ustawa gwarantuje wolność stowarzyszania się. Trzy pierwsze artykuły w wyraźny sposób określają warunki niezbędne do utworzenia stowarzyszenia. Istotą stowarzyszeń jest zaangażowanie wolontariuszy, którzy działają jedynie ze względu na osobistą satysfakcję. Ustawa z roku 1901 oraz dekret z 16 sierpnia tego samego roku stanowią podstawowe teksty prawne, na których stowarzyszenia opierają swoją działalność. Artykuł 1 ustawy z roku 1901 określa stowarzyszenie jako układ, w wyniku którego dwie lub więcej osób fizycznych lub prawnych postanawia połączyć swoją wiedzę lub działalność w innym celu niż zarobkowym. Umowny charakter łączący członków stowarzyszenia wyraża się:

- w wolności przystąpienia, a także odejścia członka stowarzyszenia,
- w wolności wyboru członków stowarzyszenia.

Po zakończeniu II wojny światowej rozwój rynku pracy powodował odsuwanie na margines wolontariatu. Tendencja ta miała poparcie niektórych partii politycznych, uważających, że wolontariat stanowi zagrożenie dla pracy zawodowej (płatnej). Bano się, że płatny personel mógł być wymieniony na wolontarystyczny. W latach 40. i 50. takie stowarzyszenia, jak ATD – Czwarty Świat i „Chiffoniers d'Emmaus” („Szmacciarze z Emmaus”) bronili ubogich i bezdomnych oraz starali się włączyć ich do społeczności. W latach 60. i 70. „Francuscy Lekarze” („Lekarze bez granic”, „Lekarze Świata”) dowiedli, że istnieje inny sposób – od oficjalnego – pomagania ludziom biednym. Promowali oni tzw. obowiązek ingerencji („devoir d'ingerence”) na poziomie międzynarodowym. Wolontariat stał się niezbędnym dopełnieniem życia społecznego. Zaczął być promowany przez rząd. W roku 1983 dekretem powołano Narodową Radę na rzecz Życia Stowarzyszeniowego, podporządkowaną premierowi i składającą się z przedstawicieli stowarzyszeń. Pełni ona funkcję doradczą w sprawach wolontariatu, podatków, szkoleń itp. .

Prawo i definicje

We Francji używa się dwóch różnych słów na określenie wolontariatu: „benevolat” i „le volontariat”. „Volunteering” w języku angielskim łączy te dwa znaczenia. „Benevolat” oznacza, że wolontariusze zaangażowani są w niepełnym wymiarze (np. kilka godzin na tydzień), natomiast „volontariat” – zaangażowanie w pełnym wymiarze. „Benevolat” nie daje statusu prawnego, „volontariat” – tak.

Zgodnie z przepisami z 7 sierpnia 1991 roku, wyznaczeni pracownicy mogą korzystać z 9 wolnych dni przeznaczonych na wolontariat. Dni te są opłacane tak jak dni pracy. Dotyczy to głównie pracowników dużych przedsiębiorstw państwowych i prywatnych.

Duże organizacje wolontarystyczne, zgodnie z przepisami z 27 stycznia 1993 roku muszą ubezpieczać swoich wolontariuszy „benevoles“.

W innych organizacjach wolontariusze powinni ubezpieczać się samodzielnie.

Bezrobotni mogą podjąć pracę jako „benevoles“ pod dwoma warunkami:

- nie mogą stanowić konkurencji dla personelu płatnego,
 - swój czas poświęcą głównie na szukanie pracy płatnej.
- „Le volontariat“ dotyczy dwóch kategorii wolontariuszy:
- wolontariusze dla rozwoju,
 - strażacy ochotnicy.

Obie kategorie mają status prawny.

Dekret z roku 1986 (z późniejszymi zmianami z 1993 r.) uregulował zasady wolontariatu dla rozwoju. Wolontariusze mają spełniać zadania (misje), które leżą w interesie ogólnym państw europejskich przez około 2 lata (głównie misje w krajach rozwijających się lub misje związane z klęskami żywiołowymi, katastrofami naturalnymi lub konfliktami zbrojnymi). Podpisują kontrakt, w którym określone jest: miejsce i rodzaj pracy, czas jej trwania oraz warunki zerwania kontraktu. Jako rekompensatę otrzymują zasiłek na utrzymanie i wyżywienie, mieszkanie, jak również środki na rozpoczęcie działalności w nowym miejscu – nowej misji. Poniesione koszty są zwracane, a wolontariusze są ubezpieczeni.

Strażacy ochotnicy stanowią 90% strażaków francuskich. Ich statuts został uregulowany w roku 1996. Otrzymują oni wynagrodzenie za pracę, lecz ich praca ochotnicza nie może być głównym zajęciem. Ich misja polega na tym, że pracują tylko wtedy, gdy brakuje zawodowych strażaków.

Wolontariusze we Francji mogą być ubezpieczani od odpowiedzialności cywilnej.

Każdy wolontariusz (bez względu na to, czy jest to osoba przystępująca do stowarzyszenia, czy też nim kierująca) ma prawo domagać się zwrotu kosztów, które poniósł na rzecz stowarzyszenia; podstawą zwrotu jest przedłożenie odpowiednich rachunków. Jeśli w czasie wykonywania pracy wolontariusz ulegnie wypadkowi, stowarzyszenie musi wypłacić mu odszkodowanie. Stowarzyszenia o charakterze ogólnym mogą wykupić swoim członkom dobrowolne ubezpieczenie od ryzyka wypadku przy pracy, ubezpieczenie na wypadek choroby zawodowej.

Emeryci lub osoby w wieku przedemerytalnym, pracujący jako wolontariusze, nie mogą być pozbawieni prawa do swoich świadczeń.

Wolontariat można pogodzić z zasiłkiem dla bezrobotnych pod dwoma warunkami: wolontariusz musi poświęcić „pewien czas“ na poszukiwanie pracy, musi też być bezwzględnie dyspozycyjny, jeśli chodzi o przyjęcie propozycji pracy.

Za zgodą władz państwowych stowarzyszenia mogą przyjmować do współpracy osoby ubiegające się o zwolnienie ze służby wojskowej ze względów religijnych (lub moralnych), jak również skazanych na pracę w interesie publicznym. Aby organizacja mogła posiadać tego typu uprawnienia, musi złożyć dokumenty do ministra spraw socjalnych, który następnie publikuje listę uprawnionych stowarzyszeń. Te ostatnie muszą wypłacić z góry sumę zwracaną przez państwo (czyli około 2700 franków miesięcznie).

Status prawny wolontariusza nie jest do końca uregulowany. Jednakże prawo ustaliło „urlop na reprezentację“, co zezwala wolontariuszom wezwanym do reprezentowania ich stowarzyszeń na nieobecność w swoim przedsiębiorstwie maksymalnie przez 9 dni w ciągu roku.

Wolontariat w liczbach

W stowarzyszeniach francuskich wolontariat jest bardzo ważnym składnikiem ich działalności. Pole jego działania jest bardzo szerokie: począwszy od pomocy przy znakowaniu szlaków turystycznych i czyszczeniu rzek – aż do zarządzania klubem dzielnicowym. We Francji działa około 750 tysięcy stowarzyszeń, z tego ponad 300 tysięcy w samym tylko regionie Île-de-France (w okolicach Paryża). Jest to liczba szacunkowa. O ile bowiem, zgodnie z prawem, utworzenie stowarzyszenia należy zgłosić, o tyle jego rozwiązania już nie.

Szacuje się, że jest 7 milionów wolontariuszy współpracujących ze stowarzyszeniami. Roczne obroty realizowane przez stowarzyszenia przekraczają 100 miliardów franków i cały czas wzrastają.

W roku 1990 w działaniach wolontarystycznych uczestniczyło 19% społeczeństwa, a w 1996 roku – 23,4%. Wolontariusze najczęściej angażują się w działalność charytatywną – 29%, następnie: w działalność sportową, na rzecz młodzieży oraz kulturalną – 26%, na rzecz zdrowia i opieki społecznej – 21%, na rzecz ochrony środowiska, praw człowieka – 24%. Wolontariusze opiekują się najbiedniejszymi, trudną młodzieżą, osobami starszymi i osobami ze specyficznych środowisk, np. więźniami. Liczba wolontariuszy wciąż rośnie, zwłaszcza wśród ludzi młodych i emerytów. Dla osób młodych często jest to sposób na zintegrowanie się z jakąś grupą, na nauczenie się pracy w zespole. Ponad 20% ludzi młodych jest wolontariuszami. W przypadku osób starszych praca wolontarystyczna wiąże się z przejściem na emeryturę. Wnoszą one swoje doświadczenie zawodowe, co jest bardzo istotne dla stowarzyszeń.

W miastach do 20 tysięcy mieszkańców 28% ludności to wolontariusze, a w miastach powyżej 100 tysięcy – 21%. We Francji 37,8% osób zatrudnionych na niepełnych etatach jest wolontariuszami, 24,6% wolontariuszy to osoby zatrudnione w pełnym wymiarze godzin, co świadczy, że praca w niepełnym wymiarze godzin bardziej sprzyja pracy na rzecz innych.

Wolontariuszami jest 820 tysięcy urzędników pracujących w pełnym wymiarze godzin, czyli 3,6 % urzędników wynagradzanych.

Systematyczne starzenie się populacji europejskiej, zmniejszająca się liczba narodzin, dłuższa edukacja, restrukturyzacja rynku pracy, urbanizacja znajdują odbicie w wolontariacie. Do pracy wolontarystycznej przygotowuje się dzieci już od najmłodszych lat. We Francji, gdy zapytano o doświadczenia pracy ochotniczej w rodzinie, 42% wolontariuszy oświadczyło, że jedno z rodziców było wolontariuszem. Dzieci obserwujące rodziców w działaniach wolontarystycznych w przyszłości chętnie zostają wolontariuszami.

Większość gazet i magazynów dla emerytów publikuje informacje o tym, jak, gdzie i dlaczego być wolontariuszem w wieku starszym. Starzenie się populacji prowadzi również do wzrostu zapotrzebowania na pomoc społeczną. Ludzie starsi, niepełnosprawni, wyizolowani czy żyjący w ubóstwie – ta część ludności jest pod opieką wolontariuszy (np. w organizacji „Mali bracia biednych“) i pomimo zasiłków społecznych zawsze będzie ich potrzebowała.

Innym czynnikiem, który może wpływać na rozwój wolontariatu jest poziom edukacji. We Francji doświadczenie wolontariatu w szkole czy na studiach ma duży wpływ na to, czy zostanie się wolontariuszem w momencie wejścia na rynek pracy. 77% ludności Francji nie jest wolontariuszami.

Wzrost liczby rozwodów i późny wiek zawierania związków małżeńskich sprawia, że osoby nie mające na utrzymaniu rodzin angażują się w wolontariat. We Francji, przeciętnie, osoby stanu wolnego są bardziej aktywne niż osoby zamężne.

Średni czas poświęcony przez wolontariusza wynosi 23 godziny miesięcznie. Natomiast maksymalny czas poświęcony przez wolontariuszy najstarszych i najmłodszych wynosi:

- 28 godzin miesięcznie – osoby powyżej 65 lat
- 33 godziny miesięcznie – osoby pomiędzy 18 a 24 rokiem życia.

Rekrutacja i szkolenia

Działalność stowarzyszeń stwarza potrzebę kształcenia. Dotyczy to zarówno wolontariuszy, jak i personelu płatnego. Szkolenia są miejscem konfrontacji punktów widzenia, poszukiwań nowych pomysłów, porównywania doświadczenia. Każdego roku Wydział Kształcenia przy Narodowym Centrum Wolontariatu organizuje w Paryżu, w regionie paryskim i na prowincji szkolenia na następujące tematy:

1. Dla stowarzyszeń:

- przyjmowanie, wysłuchanie, doradzanie,
- rekrutacja, motywacja, tworzenie więzi między wolontariuszami,
- praca w zespole, współpraca z personelem płatnym.

2. Dla przedsiębiorstw, fundacji:

- organizacja promocji wolontariatu w przedsiębiorstwach,
- organizowanie realizacji programu wolontarystycznego wewnątrz przedsiębiorstwa,
- organizowanie biur – zapasowych centrów wolontariatu.

Wiele stowarzyszeń domaga się, aby ich wolontariusze byli wykształceni. Stowarzyszenia działające w sektorze społecznym coraz częściej przystępują do surowej selekcji kandydatów na wolontariuszy. Czynią to, żeby pozbyć się kandydatów ze „słomianym zapalem“ i źle przygotowanych do pracy. Dlatego na początku przeprowadza się wstępną rozmowę, po której często następuje krótki staż. Wynika z niego zaangażowanie danej osoby na czas określony. W czasie rekrutacji bardzo cenne jest to, aby kandydat specjalista w jakiejś dziedzinie (co może potwierdzić dyplomem) mógł wykorzystać swoje kompetencje w dziedzinie organizacji, zarządzania ludźmi lub też dochodami.

Należy doradzić przyszłemu wolontariuszowi, aby domagał się od stowarzyszenia, które go angażuje, ubezpieczenia na czas swojej działalności. Jeżeli jest to niewykonalne, będzie musiał sam się ubezpieczyć.

Postrzeganie wolontariuszy jako pracowników konkurencyjnych dla personelu płatnego w poszczególnych sektorach jest rzadko spotykane. Wolontariat, który dla wielu osób wydaje się na początku mało interesujący, może stać się atrakcyjny, gdy będzie się odznaczał następującymi cechami:

1. Organizacja proponuje inicjatywę interesującą i konstruktywną dla tych, którzy chcą zostać wolontariuszami. W ten sposób organizacje, które stały się „niemodne“ z powodu ich zaangażowania w sektorze zdrowia i społecznym, jak np. Czerwony Krzyż, mogą z powodzeniem zainteresować młodych ludzi.
2. Tematy projektów dla wolontariuszy powinny być formułowane jasno, co pozwoli im właściwie ocenić potrzebny wkład pracy i zdecydować, czy to zajęcie im odpowiada. Motywacje wolontariuszy zmieniają się, dlatego organizacje powinny brać je pod uwagę przy tworzeniu projektów.
3. Warunki pracy muszą być adekwatne do zadań, to znaczy, wolontariusz powinien mieć zagwarantowane ubezpieczenie, zwrot poniesionych kosztów, szkolenie. To przyciąga wolontariuszy.
4. Ocena projektów pozwala na poznanie ich skuteczności.

5. Docenienie uznania społecznego: podziękowanie wolontariuszom za ich zaangażowanie, np. poprzez publiczne wręczenie medali, wystawienie referencji przydatnych w dalszej karierze.

Przed zatrudnieniem się wolontariusz powinien dokładnie zastanowić się:

- czy w dziedzinie, w której chce pracować, rzeczywiście są różne możliwości;
- nad czasem, który chce poświęcić na tego typu działalność. Pewne stowarzyszenia wymagają dyspozycyjności jedynie przez godzinę w ciągu miesiąca, inne przeciwnie – kilku godzin w tygodniu;
- nad tym, czego szuka poprzez wybraną formę działalności: sposobu na wykorzystanie swoich kompetencji zawodowych, niewykorzystywanych zdolności lub też sposobu zdobycia nowych umiejętności; – nad swoimi dyspozycjami psychicznymi: odwiedzanie chorych lub osób załamanych wymaga wielkiej równowagi nerwowej;
- nad stowarzyszeniem, które chce wybrać: nad jego powiązaniem politycznymi lub religijnymi, które mogą pozostawać w sprzeczności z przekonaniem kandydata.

Wolontariusze w stowarzyszeniach

Francuzi zapytani, z czym wiążą pojęcie „stowarzyszenia“ (společności – d'association), odpowiedzieli:

1. z pojęciem wolontariatu – 96%,
2. z pojęciem wolnego czasu – 86%
3. z pojęciem przyszłości – 80%, przeciwnie: z przeszłością do 29%,
4. z pojęciem obywatelstwa – 77%.

Organizacje wolontarystyczne, aby przetrwać w swoich środowiskach, muszą stawać się bardziej skuteczne, mniej zatrudniać personelu, być lepiej wyszkolone. Między stowarzyszeniami są duże rozbieżności: niektóre zależą od środków publicznych, inne nie, są małe i duże, lokalne i międzynarodowe z filiami, zatrudniające personel płatny i nie zatrudniające go. A jaka jest rola wolontariuszy? Zarządy stowarzyszeń i wolontariusze określili, że jest to rola decydująca – bez wolontariuszy nie byłoby organizacji. Jednakże trzeba zaznaczyć, że w większości organizacji wolontarystycznych relacje między personelem płatnym a wolontariuszami nie zawsze układają się dobrze. Wynikają one często z różnych poziomów zawodowych. Nie wiadomo, czy podniesienie poziomu przygotowania wolontariuszy i personelu do pracy przyniesie bardziej harmonijną współpracę, czy wpłynie na wzrost rywalizacji. Problem podziału funkcji i kompetencji został jasno zdefiniowany w regulaminach czy statutach, natomiast relacje między personelem płatnym a wolontariuszami – nie są jeszcze uregulowane.

Jednym z głównych problemów w organizacjach – na które kładzie się nacisk – jest wprowadzenie systematycznego oceniania pracy, badanie skuteczności programów, hierarchizowanie celów organizacji, ocenianie działań (czasu i pieniędzy), maksymalizacja środków, personelu i wolontariuszy, rekompensaty dla uczestników. Personel płatny wykonujący czynności wolontariuszy, zgodnie z kodeksem pracy, ma prawo do specjalnych urlopów. Jednakże pracownicy ci muszą uważać, żeby uczestniczenie w wolontariacie nie wpływało niekorzystnie na ich pracę.

Czy bezrobotny może być wolontariuszem? Teoretycznie tak. Pomimo wielu oficjalnych deklaracji, które są uspokajające, zaangażowanie bezrobotnego i wynagradzanie go niesie za sobą pewne ryzyko dla stowarzyszenia. Państwowe instytucje zajmujące się bezrobotnymi mogłyby zarzucić takiej wynagradzanej osobie, iż poświęca ona swój czas raczej na wykonywanie działalności dobrowolnej niż na poszukiwanie pracy. Według prawa każdy poszukujący pracy może wykonywać działalność dobrowolną, pod warunkiem, że nadal poszukuje pracy.

Wolontariat wciąż ujawnia nowe potrzeby społeczeństwa i odpowiada na nie:

- pomoc bezrobotnym,
- zarządzanie stowarzyszeniami,
- ochrona przyrody oraz spuścizny narodowej,
- opieka paliatywna.

Stowarzyszenie ma wobec wolontariusza ważne obowiązki:

- przyjęcie i traktowanie ochotnika jako współpracownika,
- przekazanie mu pełnej informacji na temat stowarzyszenia, jego celów oraz funkcjonowania,
- powierzenie mu zakresu działalności, w zgodzie z oczekiwaniami,
- zapewnienie wolontariuszowi rozwoju i wspieranie go przez kompetentną osobę odpowiedzialną,
- wspomaganie przy wprowadzeniu do zespołu, dbanie o to, żeby się zaaklimatyzował,
- ubezpieczenie go właściwą polisą.

Każdy kandydat na wolontariusza zobowiązuje się:

- zaakceptować zasady stowarzyszenia i dostosować się do jego celów,
- przejść przez ustalony ze stowarzyszeniem okres próbny,
- czuć się odpowiedzialnym za promocję i rozwój stowarzyszenia,
- regularnie uczestniczyć w proponowanym kształceniu,
- współpracować w duchu wzajemnego zrozumienia z innymi wolontariuszami oraz personelem płatnym,
- z powagą, dyskrecją i regularnością wykonywać wybraną działalność.

Credoc wyróżnia 5 stopni zaangażowania społecznego:

- Członkowie „bardzo aktywni“ („tres impliqués“) (13%): rzeczywiste jądro życia społecznego. Są członkami mniejszych stowarzyszeń i poświęcają więcej niż 5 godzin w miesiącu. Są to przeważnie osoby publiczne, mężczyźni, dyplomaci. Tacy członkowie płacą składki (około 330 franków rocznie, ale czasami poświęcają ponad 2000 franków na cele swojego stowarzyszenia).
- Członkowie zwyczajni (26%): są członkami, którzy poświęcają mniej niż 5 godzin czasu miesięcznie oraz nie uczestniczą systematycznie w działaniach organizacji.
- Członkowie przypadkowi (39%) są osobami, które działają okazjonalnie. Ta grupa (43% poniżej 40 lat) jest rekrutowana spośród urzędników i osób niedyplomowanych. Ich działalność jest wykorzystywana przy dużych akcjach. –
- Niezaangażowani (22%) - ta kategoria wyróżnia dwie grupy:
 1. widzowie (13%): nie są członkami, nie angażują się bezpośrednio w działania, ale są ich świadkami. Są to głównie osoby młode i kobiety. Jest to grupa sceptycznie nastawiona na działania wolontariatu. Uważa, że środki przeznaczone na działania społeczne nie są wykorzystywane w sposób demokratyczny.
 2. oportuniści (9%): w ogóle nie uczestniczą w życiu społecznym i są do niego bardzo sceptycznie nastawieni. Są to zazwyczaj emeryci po 65 roku życia.

Świat wolontariatu coraz bardziej zmienia się. Staje się bardziej profesjonalny. Przy naborze coraz częściej zwraca się uwagę na kompetencje. Działalność wolontariuszy daje im osobistą satysfakcję, ale również mądre i skuteczne wykorzystanie czasu wolnego.

Opracowanie:

Anna Siemieńczyk – Centrum Wolontariatu w Biaymstoku

Wybrane organizacje pozarządowe we Francji zajmujące się wolontariatem

CENTRA WOLONTARIATU (Les Centres de Volontariat)

Centre National du Volontariat
127 rue Falguiere - 75015 Paris, tel 01 40 61,
fax 01 45 67 99 75

e-mail: cnv@globenet.org,
<http://www.globenet.org/CNV>,
<http://www.benevolat.com>,

e-mail: brcoq@club-internet.fr
Carrefour du Volontariat de L'isere
4, rue Hector-Berlioz
38000 Grenoble

tel. 04 76 63 01 04

Centre du Volontariat
21, allée Baco, 44300 Nantes,
tel. 02 40 35 12 17

Carrefour du Volontariat
34, rue Patou, 59800 Lille,
tel. 03 20 40 21 22,
fax 03 20 74 50 26

Celem działalności francuskich centrów wolontariatu jest rozwijanie wolontariatu w środowisku lokalnym. Centra realizują swój cel poprzez:

1. Przyjmowanie potencjalnych kandydatów. Informowanie o tym, czym jest wolontariat. Kierowanie ich do stowarzyszeń, w których znajdą formę działalności zgodnie ze swoimi upodobaniami, życzeniami i kompetencjami.
2. Promowanie wolontariatu.
3. Ożywienie lokalnej działalności stowarzyszeń.
4. Inicjowanie refleksji na temat działalności stowarzyszeń w obecnym i przyszłym społeczeństwie.

Regularne kontakty ze stowarzyszeniami umożliwiają zebranie informacji na temat ich zapotrzebowania na wolontariuszy, wraz ze szczegółowym opisem stanowisk, które trzeba obsadzić. Przyjmowaniem wolontariuszy zajmują się podczas stałych dyżurów osoby przygotowane do prowadzenia indywidualnych rozmów. Ukierunkowanie ma dostosować ofertę pracy do gustów i kompetencji wolontariuszy oraz potrzeb danego stowarzyszenia.

Przykłady proponowanej działalności w wybranych dziedzinach:

Społecznej:

- pomoc bezrobotnym,
- odwiedzanie osób starszych, samotnych lub przebywających w szpitalu,
- działania dotyczące więźniów i ich rodzin.

Kulturalnej:

- działalność klubów, bibliotek,
- pomoc placówkom muzealnym, muzycznym, teatralnym.

Działalność oświatowa:

- pomoc szkolna przy nadrabianiu zaległości w nauce,
- nauczanie dzieci hospitalizowanych, młodocianych więźniów.

Środowisko, życie codzienne:

- konserwacja zabytków,
- ochrona środowiska,
- majsterkowanie.

Administracja:

- rachunkowość, sekretariat itd.

W 44 departamentach Francji istnieje 59 tego typu ośrodków.

ANNEE DIACONALE

8, quai Finkwiller, 67000 Strasbourg

tel. 03 88 35 46 76

fax 03 88 25 19 57

e-mail: anneediaco@aol.com

<http://anneediaco.citeweb.net>

Członek Federacji Protestanckiej we Francji. "l'Annee Diaconale" jest organizacją, która wysyła, przyjmuje i wspiera młodych wolontariuszy. Działania prowadzi we Francji, jak również wysyła zagranicę młodych wolontariuszy do pracy społecznej lub też oświatowej. Gdzie można pracować w ramach „Annee Diaconale”?

Wolontariusze mogą pracować w przedsiębiorstwach lub stowarzyszeniach prowadzących działalność społeczną lub oświatową. W takim przypadku we Francji można wybierać pomiędzy: – domami dziecka i domami dla młodzieży,

- domami dla osób starszych,
- placówkami dla osób upośledzonych umysłowo,
- klinikami,
- ośrodkami spotkań.

Wykonywać pracę „społeczną” – to w różny sposób opiekować się, uczestniczyć i pomagać we wszystkich czynnościach życia codziennego. Wykonywać pracę „oświatową” oznacza obecność przy dziecku i młodym człowieku poza czasem spędzonym zwyczajowo w szkole. W ramach tej działalności wykonywane są takie zadania, jak: pomoc w odrabianiu zadań domowych (w szczególności w przypadku nauki języków obcych), zajęcia kulturalne i sportowe itp. Kandydatom zapewnia się wyżywienie, mieszkanie i kieszonkowe.

AVSO – STOWARZYSZENIE ORGANIZACJI USŁUG WOLONTARIATU (L'ASSOCIATION D'ORGANISATIONS DE SERVICE VOLONTAIRE)

<http://www.avso.org/index-f.html>

AVSO jest międzynarodową organizacją pozarządową, funkcjonującą jako europejska platforma narodowych i międzynarodowych organizacji non-profit, aktywnych w sektorze długoterminowej pomocy wolontariuszy.

Działalność wolontariuszy jest:

- niedochodowa,
- ograniczona w czasie (zazwyczaj 6 i 18 miesięcy w zależności od organizacji),
- organizowana bez zobowiązań ze strony państwa,
- motywowana osobistym zaangażowaniem.

Działanie AVSO obejmuje życie społeczne (pomoc osobom niepełnosprawnym, starszym lub z marginesu społecznego), kulturalne, rozwój, projekty przeciwko rasizmowi, oświatę, ochronę środowiska, itp.

Struktury organizacji wolontariuszy proponują swoim kandydatom seminaria kształcące i przygotowujące ich do wyjazdu oraz kursy językowe. Wolontariusz uczestniczy w działalności, która nie jest opłacana i trwa w określonym czasie. Ma zapewnione wyżywienie, zakwaterowanie, odpowiednie zabezpieczenia socjalne (na wypadek choroby, wypadku itp.), otrzymuje niewielkie kieszonkowe.

STOWARZYSZENIE WOLONTARIUSZY NA RZECZ AUTYZMU
(L'ASSOCIATION DES VOLONTAIRES POUR L'AUTISME DE FRANCE TELECOM)

6 place d'Alleray
75505 Paris Cedex 15
tel. 01 44 44 24 21, 01 44 44 02 76

France Telecom do programu „Tęcza“ – przeznaczonego dla osób niedowidzących, niedosłyszących i niesprawnych ruchowo – włączyła również pomoc osobom autystycznym. Wolontariusz pomaga dzieciom autystycznym w ich życiu codziennym, m.in. w następującej formie:

- opieka nad dzieckiem w domu rodzinnym,
- towarzyszenie autystykowi na zewnątrz domu,
- pomoc rodzinie w pracach domowych, aby rodzice mieli czas na zajęcie się ich autystycznym dzieckiem,
- pomoc instytucjom, np. w organizacji jakiegoś spotkania,
- prowadzenie rachunkowości stowarzyszenia.

Dla osób, które chcą uczestniczyć w tego typu działalności, Stowarzyszenie Wolontariuszy na rzecz Autyzmu organizuje szkolenia na temat autyzmu, finansowane przez France Telecom.

Opracowanie:

Anna Siemieńczyk – Centrum Wolontariatu w Biaymstoku

Źródła do obu artykułów o Francji:

1. CENTRE NATIONAL DU VOLONTARIAT

<http://www.acide.com/humanet/cnv/volontariat01.html>

2. EURO – VOLUNTEER INFORMATIONPOOL

http://euro-volunteer.org./ISSUES/issue1_f.htm

3. E. Archambault, J. Boumendil – Pracownia Ekonomii Społecznej – Sorbona. (Laboratoire d'Economie Sociale de la Sorbonne) “Talenty (dary) i wolontariat we Francji“. Ankiety 1990-1993-1996, Francuska Fundacja (Fondation de France)

4. E. Crenner, Insee Premieres - “Stowarzyszone centrum w latach 1983 - 1996, bardziej otwarte i skierowane na interesy indywidualne“, nr 542 wrzesień 1997 r.

5. C. Fourelt, JP. Lloisel , Credoc - “Osiem Francuzów na dziesięciu zaangażowanych w życie społeczne“, “Konsumpcja i moda życia“, nr 133 luty 1999 r.

Tłumaczenie materiałów w języku francuskim:

Halina Czyżewska,

Agnieszka Grzegorzczuk,

Kalina Sewastianowicz.